

UZASADNIENIE

do całości wyroku

Decyzją z dnia 24.09.2021 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. zobowiązał A. Ł. (1) do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń postojowych roku w łącznej kwocie 4386 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, naliczonymi od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia postojowego do dnia zwrotu.

Decyzja w aktach rentowych

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła wnioskodawczynie wnosząc o ustalenie, że w okresie od 8 kwietnia 2020 do 8 lipca 2020 roku przysługiwało jej prawo do świadczenia postojowego.

Odwołanie k 3

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty jak w uzasadnieniu decyzji.

Odpowiedź na odwołanie 6

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje

A. Ł. (1), przez okres około 2,5 roku miała zawartą umowę zlecenia z firmą (...) jako doradca klienta i kasjer. Pracowała w jednym z salonów (...). Wnioskodawczynie prosiła o zawarcie z nią umowy o pracę, ponieważ jednak do tego nie doszło, to po ustaniu umowy zlecenia, wnioskodawczynie zaprzestała pracy. Jednocześnie A. Ł. złożyła do Państwowej Inspekcji Pracy skargę co do formy dotychczasowego zatrudnienia.

Wnioskodawczynie, jak jeszcze trwała umowa zlecenia, została zgłoszona przez płatnika do ZUS o wypłatę świadczenia postojowego. Kolejne dwa wnioski A. Ł. składała już osobiście. Organ rentowy przyznał jej świadczenia postojowe w maju, czerwcu i lipcu 2020 roku. Zostały one wypłacone odpowiednio: 15 maja, 9 czerwca oraz 8 lipca 2020 roku.

W wyniku przeprowadzonego przez PIP postępowania, w dniach 3-5 sierpnia 2021 roku płatnik dokonał korekty dokumentów ubezpieczeniowych i rozliczeniowych, wskazując, że A. Ł. (1) powinna być objęta ubezpieczeniami społecznymi jako pracownik zatrudniony w oparciu o umowę o pracę.

Okoliczności bezsporne, przesłuchanie wnioskodawczynie k 19 odwrót

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 15zq ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (dalej: ustawa (...)) świadczenie postojowe przysługuje:

1) osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, zwanej dalej "osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą",

2) wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło, zwane dalej "umową cywilnoprawną".

W myśl art. 15zua ustęp 1, świadczenie postojowe może zostać przyznane ponownie, na podstawie oświadczenia osoby uprawnionej, której wypłacono świadczenie postojowe, o którym mowa w art. 15zu ust. 1.

Ustęp 2 stanowi, że wypłata po raz kolejny świadczenia postojowego może zostać dokonana nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zu ust. 1.

3. Warunkiem przyznania kolejnego świadczenia postojowego jest wykazanie w oświadczeniu, że sytuacja materialna wykazana we wniosku, o którym mowa w art. 15zs albo 15zsa, nie uległa poprawie.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni otrzymała świadczenia postojowe jako osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia. Jednocześnie, jak sama zeznała, uważała, że zatrudnienie miało charakter pracowniczy i powinna to być umowa o pracę. W związku z tym złożyła skargę do Państwowej Inspekcji Pracy, zaś organ ten wszczął postępowanie i w jego wyniku ustalił, że wnioskodawczyni w rzeczywistości była pracownikiem płatnika w reżimie umowy o pracę. Płatnik pogodził się z tą decyzją i w sierpniu 2021 roku dokonał korekty dokumentów ubezpieczeniowych oraz kodu zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych. Opłacił również składki za cały okres pracy wnioskodawczyni oraz wydał jej świadectwo pracy.

Powyższe oznacza, że wnioskodawczyni w rzeczywistości - w spornym okresie – była zatrudniona na podstawie umowy o pracę, czyli świadczenie postojowe zostało nienależnie wypłacone. A. Ł., jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę nie była bowiem uprawniona do tego świadczenia.

Na marginesie należy zaznaczyć, że w przypadku świadczenia postojowego nie ma zastosowania art. 86 ustęp 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Mając powyższe na uwadze, organ rentowy wydał prawidłowo decyzję w oparciu o art. 15zx ustawy covidowej, także co do odsetek uregulowanych w ustępie 3 tego przepisu.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji doręczyć wnioskodawczyni.